

Strona odwołująca się wnosi do Trybunału o:

Uznanie i zasądzenie, że:

- Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) wydany dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie T-175/03, (Norbert Schmitt przeciwko Europejskiej Agencji Odbudowy zostaje uchylony w zakresie wszystkich jego rozstrzygnięć.

Orzekając następnie w drodze nowych rozstrzygnięć, że:

- Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji EAR z dnia 25 lutego 2003 r. w sprawie rozwiązania umowy o pracę tymczasową ze skarżącym w pierwszej instancji zostaje oddalona.
- Strona skarżąca w postępowaniu w pierwszej instancji a pozwana w postępowaniu z odwołania, zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem.

Zarzuty i główne argumenty:

Sąd Pierwszej Instancji naruszył zakaz orzekania ultra petita (zasądzenie ponad żądania powoda) opierając swoje orzeczenie na zarzutach i argumentach, które nie zostały ani bezpośrednio podniesione, ani wystarczająco rozwinięte prawnie przez skarżącego w pierwszej instancji.

Ponadto, Sąd dopuścił się błędu co do prawa interpretując art. 4 umowy o pracę tymczasową zawartą z N. Schmittem jako ograniczający prawo Agencji do rozwiązania tej umowy wyłącznie do sytuacji będących wynikiem znaczącego zmniejszenia lub zakończenia działań Agencji przed końcem jej mandatu.

W końcu, Sąd dopuścił się również błędu co do prawa uznając, że zostały naruszone uzasadnione oczekiwania skarżącego w pierwszej instancji, podczas gdy z uzasadnienia wyroku wynika, że nie zostało mu przedstawione żadne konkretne, bezwarunkowe, zgodne z normami prawnymi stosującymi się do innych pracowników zapewnienie co do jego pozostania w stosunku pracy do końca rzeczywistego mandatu Agencji.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie Finanzamt Eisleben przeciwko Feuerbestattungsverein Halle e.V.

(Sprawa C-430/04)

(2004/C 300/62)

Dnia 7 października 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie postanowienia Bundesfinanzhof (Federalny Trybunał Finansowy) z dnia 8 lipca 2004 r. w sprawie Finanzamt Eisleben (organ skarbowy) przeciwko Feuerbestattungsverein Halle e.V.

Bundesfinanzhof zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy podatnik będący podmiotem prawa prywatnego, pozostający w stosunku konkurencji z instytucją prawa publicznego, twierdzący, że zwolnienie tych instytucji od podatku lub nałożenie na nie podatku w zbyt niskim wymiarze jest sprzeczne z prawem, może powoływać się na art. 4 ust. 5 akapit drugi dyrektywy 77/388/EWG (1)?

(1) Szósta Dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Bundesgerichtshof, wydanego dnia 29 czerwca 2004 r., w sprawie skargi Massachusetts Institute of Technology

(Sprawa C-431/04)

(2004/C 300/63)

W dniu 7 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesgerichtshof wydanego dnia 29 czerwca 2004 r. w sprawie skargi Massachusetts Institute of Technology.

Bundesgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy pojęcie „mieszanina aktywnych składników produktu leczniczego” w rozumieniu art. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1768/92 z dnia 18 czerwca 1992 r. dotyczącego stworzenia dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (1) oznacza, że każdy z komponentów, z których składa się mieszanina powinien być składnikiem aktywnym mającym efekt leczniczy?
- 2) Czy mieszanina składająca się z dwóch komponentów, z których jeden jest znaną substancją mającą efekt leczniczy dla określonych symptomów, a drugi umożliwia formę aplikowania produktu leczniczego powodującą modyfikację działania produktu dla tego symptomu (implant in-vivo z kontrolowanym uwalnianiem składnika aktywnego w celu uniknięcia skutków toksycznych) jest „mieszaniną aktywnych składników produktu leczniczego”?

(1) Dz.U. L 182, str. 1